

IZNĀK TRIS REIZESNEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

№ 119 (1855)

Piektdien, 1956. g. 5. oktobri

12. gads

Labi sagatavoties rajona lauksaimniecības izstādei

Jau par tradīciju kļuvis ir rudenī rīkot rajona lauksaimniecības izstādes. Šogad mūsu rajona lauksaimniecības izstādi paredzēts atklāt 28. oktobrī. Rajona lauksaimniecības izstādes komisija izstrādājusi noteikumus par piedalīšanos rajona lauksaimniecības izstādē. Vadoties no tiem, kolchozu valdēm, MTS un padomju saimniecību specialīstiem nekavējoties jāsāk gatavošanās izstādei.

No iepriekšējos gados organizētajām izstādēm lauksaimniecības darbinieki uzkrājuši zināmu pieredzi tās noformēšanā. Tā jāizmanto, lai šogad izstādi padarītu vēl interesantāku, lai tā vēl spilgtāk un uzskatāmāk parādītu mūsu rajona lauku lauku darba rezultātus šajā saimniecības gadā. Tāpēc kolchozos, MTS un padomju saimniecībā „Vārme” jau tagad jāizrauga izstādes dalībnieki, jāpadoma, kā labāk parādīt posma, brigādes, visas saimniecības vai atsevišķu pirmrindnieku sasniegumus. Un ko parādīt ir. Krītnus panākumus guvuši kā daudzi kolchozi, MTS, tā arī atsevišķi laukopji un lopkopji. Parādīt viņu sasniegumus, ar kādām metodēm tie panākti — lūk, svarīgākais izstādes uzdevums.

Pagājušā gada lauksaimniecības izstādē apsveicams pasākums bija pirmrindnieku sanāksme, kas notika izstādes laikā. Par pirmrindnieku — izstādes dalībnieku pieredzes apmaiņu izstādes laikā jāpadoma arī šogad. Šis pasākums prasa rūpīgu sagatavotību un lauksaimniecības specialistiem, kolchozu pirmrindniekiem šeit jānāk tālā.

Vairākos kolchozos valdes un lauksaimniecības specialisti jau laikus padomājušas par izstādes eksponātiem. Tā kolchozos „Uzvara” gatavojas savā stenda parādīt panākumus dārzkopībā, jaunajā saimniecības nozarē — zivkopībā, laukkopībā. Daļa eksponātu jau sagatavots.

Izstādes dalībniekus un eksponātus gatavo arī kolchozos „Uzvaras karogs”, „Imanta”, padomju saimniecībā „Vārme”.

Gatavojoties izstādei, jāmācās arī nopagājušā gada klūdām. Atsevišķi kolchozi, gatavojoties izstādei novilcināja, tāja nevarēja piedalīties. Tā Lisenko vārdā nosauktā kolchoza valde un agronomi b. Viksna gan apsoliya sagatavot eksponātus izstādei, bet gatavojoties veica pavirši un rezultātā stends bija tukšs.

Šogad izstādē jāpiedalās visiem kolchoziem. Katrā kolchozā vienā vai otrā saimniecības nozarē ir savs vērtīgi pasākumi, ko var ietelkt arī citiem.

Rajonā ir vairākas kolektīvās saimniecības, kas guvušas atzīstamus panākumus. Izstādē jāparāda, kādas rezerves šeit izmantoja, kādus darba paņēmienus un metodes pielietoja.

Katras saimniecības vadītājam nopietni jāpadoma, kas sasniegto pilnīgāk un uzskatāmāk parādīt, jo tas būs pārskats par darbu un vadības prasmi visa rajona darbalaugu priekšā.

Izstāde savu mērķi sasniegs, ja apmeklētāji no tās aizies ar atziņu, ka var un vajag strādāt vēl labāk, jo viņi būs redzējuši ne tikai to, kas iespējams sasniegt ar apzintu un centīgu darbu, bet paši guvuši vērtīgu pieredzi, iepazīnušies ar labākām darba paņēmieniem.

Partijas un komjaunatnes organizācijām rudens lauku darbos spraigāka jāizvērs sociālistiskā sacenība. Ātrāk jānovāc kartupeļi un cukurbietes, jādara viss skabbarības krājumu papildināšanā, jāstādīd rūgaines aršana, jānokārto saistības ar valsti visos lauksaimniecības produktu piegādes veidos. Tad lauksaimniecības izstāde tiešām būs laba saimniecības gada noslēguma skate.

Talcinieki strādā kolchozā

Katru dienu lauksaimniecības arteļa „Sarkanais karogs” laukos strādā talcinieki gan no Kuldīgas mežsaimniecības, gan no Kuldīgas I vidusskolas.

Vidusskolas audzēkņi palīdz novākt kartupeļus. Viņi apkāpo vienu kartupeļu rokamo mašīnu, kuru velk traktors „Beloruss”. Darbs veicās labi, tikai traucē nelabvēlīgie laika apstākļi. Skolēni noņēmuši kar-

tupeļus no 5 hektaru platības.

Mežsaimniecības talcinieku viena daļa steidz novākt vasarājus, bet otra daļa novāc cukurbietes. Divās dienās talcinieki izrāva un nodarināja cukurbietes no 2 hektariem. Viņi no katra hektara iegūti 120 centneru biešu.

I. Ozola

RUDENS KOLCHOZOS

Rugaiņu aršanas pirmrindnieki

Par spīti sliktajiem laika apstākļiem Kuldīgas MTS 3. traktoru brigāde (brigadieris P. Apinis) kolchozā „Boļševiks” jau uzarusi 255 ha rugaines.

Attēla: (no kreisās) kolchoza priekšsēdētājs b. Šnevelis sarunājas ar traktoristu Jāni Šacu, kurš jau uzarus vairāk nekā 120 ha.

Novāc kartupeļus

Lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija” kolchoznieki šīnē nedēļā uzsāka kartupeļu novākšanu. Kā pirmie kartupeļu tīrumos izgāja otrās laukopības brigādes ļaudis, bet tagad kartupeļus novāc abās brigādēs.

Kartupeļus novāc ar divām rokām mašīnām, kuras vada kolchoznieki Jānis Jēkabsons un Juris Pujārs. Tos lasa gan kolchoznieki, gan arī talcinieki — pavisam 40 cilvēki.

M. Roga

Laba cukurbiešu raža

Labāk kā pērn šogad cukurbietes augušas lauksaimniecības arteļa „Graudis”. Pašreiz kolchoznieki steidz cukurbiešu novākšanu.

Cukurbietes izceļ ar traktora HTZ-7 palīdzību, kuru vada traktorists b. Vizbulis. Tūlīt pēc izceļšanas kolchoznieces bb. M. Kraukē, Dz. Krūmiņa, V. Genere un citas sanes cukur-

bietes vienuviet un nodarina. Cukurbiešu novākšanā kolchozniekiem centīgi palīdz talcinieki — Kabiles vidusskolas skolnieki.

Vislabāk cukurbiešu novākšana sekmējas pirmās laukopības brigādes (brigadieris b. Generis) kolchozniekiem.

Z. Smilga

Novāks saviem spēkiem

Ražas novākšanai dārga katra diena, pat stunda. Labi to izpratuši un raženi strādā lauksaimniecības arteļa „Abava” kolchoznieki. Vasarāju novākusi otrā laukopības brigāde, bet pirmā vēl jāieved skūņos no dažiem hektariem.

Abas brigādes uzsākušas arī kartupeļu un cukurbiešu noņemšanu. Lai celtu materiālo interešētību, kolchoza valde pieņēma lēmumu, par katru izstrādāto dienu kartupeļu noņemšanā kolchozniekiem izsniegt 10 procentus kartupeļu tūlīt pēc to noņemšanas. Kolchoznieki Jānis Cīrulis un Jānis Balandins ar kartupeļu rokām mašīnām un 12 kolchozniecēm-lasītājām dienā noņem apmēram 3 hektarus. Kartupeļus pie mašīnām lasa gados jaunākās kolchoznieces.

M. Saliņa

Rajona lauksaimniecības izstādei gatavojoties

Parādīs panākumus
graudkopībā un
zāļkopībā

Katru gadu ar bagātīgi un gaumīgi iekārtotu stendu rajona lauksaimniecības izstādē piedalās lauksaimniecības arteļi „Uzvaras karogs”. Arī pašreiz kolchoza agronomi b. Lācis izrauga un kārtu eksponātus šā gada izstādei. Kolchozs šogad izstādē parādīs panākumus graudkopībā un zāļkopībā. Labu ražu devuši ziemas kvieši. Agronomi b. Lācis jau sagatavojis izstādei vairāku šķirņu kviešu eksponātus. Izstādē būs redzami arī dažādu ilggadīgo zālāju eksponāti un diagramas, kas attēlos zālāju sējumu platību palielināšanos.

Kolchozā paredz izgatavot arī diagramas, kas uzskatāmi parādīs, kā ik gadus pavairojas ienākumi no dārzkopības.

V. Zieds

Lai stends būtu bagātīgs

Par to, lai stends rajona lauksaimniecības izstādē būtu bagātīgs un interesants, lauku rūpējas kolchoza „Uzvara” valde un agronome b. Jostiņa. Labus ienākumus šogad devušas visas saimniecības nozares, tāpēc būs daudz kopā rādīt. Pirmo gadu ienākumus šogad dod 12 hektaru lielā dīķu saimniecība. Pašreiz zivkopis b. Jercens organizē jaunu dīķu iekārtošanu. Izaudzētās zivis un zivju mazuļus parādīs izstādē. Pašreiz izgatavo šim nolūkam vajadzīgos akvārijus.

Labus ienākumus devusi dārzkopība — izaudzēta teicama tomātu, gurķu un citu dārzeņu raža. Labākie dārzeņu eksponāti atlasīti izstādei.

Brigādiera b. Ventnieka vadītājā brigādē no vasaras kviešiem 18 hektaru platībā izkuļ līdz 15 centneru no hektara, bet b. Skripija vadītājā brigādē vairāku hektaru platībā novāc vairāk nekā 200 centneru kartupeļu no hektara. Šo kulturu eksponātus arī sagatavo rajona izstādei.

Izstādē redzēs arī diagramas, kas parādīs, kā ar katru gadu auguši ienākumi no dažādām saimniecības nozarēm.

Divu kolchozu sacensība

Jo dienas, jo spraigāka kļūst divu lauksaimniecības arteļu „Imanta” un „Uzvara” sacensība par ātrāku graudaugu novākšanu, kar-

tupeļu norakšanu un zemes uzaršanu rudenī. Uz 1. oktobri abu lauksaimniecības arteļu laudis bija guvuši šādus panākumus:

„Uzvara”

Nopļauts graudaugu	99,8 proc.
Izkults graudaugu	
(no kopējās platības)	29 proc.
Ievests šķūņos graudaugu	
(no kopējās platības)	64,5 proc.
Apsēts ziemāju	80,4 proc.
Norakts kartupeļu	27 ha
Novākta kukuruza	100 proc.
Rudenī uzarts	103 ha

Ik dienas lauksaimniecības arteļa laukos strādāja vairāk nekā 200 cilvēku. Druvās labības plaujā nodarbināja 12 labības plaujmašīnas un Kabiles MTS kombainu. Neskatoties uz sliktiem laika apstākļiem, laukopji šajās dienās pabeidza graudaugu plauju. Pasreiz, izmantojot katru bezlietus dienu, uzvarieši steidz šķūņos savest labību. Socialistiskajā sacensībā, kas izvērsusies starp visām laukopības brigādēm, pirmajā vietā izvirzījušies IV brigades (brigadiere Vilma Freibmane) laudis. Viņi līdz 1. oktobrim bija pabeiguši vasarāju plauju, sagatavojuši visvairāk skābbarības un virsplāna apsējuši 10 hektarus ar ziemājiem.

Drīz brigades šķūņos būs savests arī viss vasarājs, un tad, kā saka brigadiere, visus spēkus „pārsvedīs” pie kartupeļu rakšanas.

Salīdzinot ar pagājušo gadu, šogad uzvarieši ir izaudzējuši krietni labākas ražas. Tā graudaugi šogad dod ap 5 centneru graudu no hektara vairāk nekā iepriekšējā gadā, bet kartupeļi no ha vairāk nekā 30 centnerus. Rekorda kartupeļu ražu ir izaudzējuši I brigade (brigadiers b. Skripijs). Tur pat atsevišķi kartupeļu bumbuļi sver pāri 900 gramiem, bet katrs stādījumu hektars dod vairāk nekā 200 centnerus.

Zaļbarības skābēšana virszemes stirpās

Pēdējos gados, krasi palielinoties skābbarības daudzumam, kolchozos ievērojami nostiprinājusies lopbarības bāze un cēlusies lopu produktivitāte. Kolchozi ierīkojuši daudz apšūtu skābbarības tranšeju un bedru. Taču, lai ziemai sagādātu vairāk lopbarības, daudz kolektīvās saimniecības skābē zaļbarību arī stirpās un virszemes tranšejās. Šo skābēšanas paņēmieni lieto, ja nepietiek kapitālo skābbarības tvertņu, kā arī tādus gadījumus, kad skābbarības sagatavošana jāpātrina un zaļā masa jāskābē tieši uz lauka. Arī skābējot stirpās, zaļā masa vispirms jāsamalcina, rūpīgi jānoblīvē no ūdens un it sevišķi no gaisa, jo zaļā masa, ar to saskaroties, sakarst. Tāpēc tā, stirpu izveidojot, nepārtraukti jānoblīvē ar kāpurķēžu traktora vai zirgu palīdzību.

Lai noteiktu skābējamās zāles mitrumu, jāpaņem sauja zāļu un jāspiež. Ja sula tek, tad mitrums ir pārāk daudz. Bet ja izspiežas atsevišķas lāses, tad zaļās masas mitrums atbilst normai, kāda vajadzīga skābēšanai.

Ja zaļā masa ir pārāk mitra, tad, tai noblīvējoties, sula izdalās. Tas palielina visvērtīgāko barības vielu zudumu skābējamā masā. Lai tas nenotiktu, zaļajai masai jāliek klāt 10—15 procenti salmu vai pelavu. Skābējot augus, kas satur maz mitruma, tie sakarst un bieži vien arī sapeļē. Šādus augus vajag sajaukt ar sulīgākiem vai arī saslapināt ar ūdeni.

Zaļās masas skābēšana stirpās ir diezgan izplatīta. Samalcināto masu saber stirpā uz paaugstinātas vietas. Šādas stirpas pamatnes platums ir 4—6 metri, tās augstums — 2,5—3 metri. Stirpas garums atkarīgs no skābējamās masas daudzuma.

Diezgan lielu pieredzi skābēšanā stirpās ir uzkrājis Maskavas apgabala Leņina rajona kolchozs „Serp i molot”. Šajā kolchozā, zaļo masu skābējot, to cieši noblīvē. Sevišķi rūpīgi noblīvē stirpas malas. Stirpas malu slīpums ir 50—60 grādi. Stirpas virsai pēc noseģšanas jābūt jumtveidīgai.

Sasmalcinātā zaļā masa jā-saber stirpā ātri, ne ilgāk kā divas trijas dienas, un tad rūpīgi jānosēd vispirms ar 5—10 centimetru biezu salmu vai pelavu kārtu. Ja salmu kārtā, kas parasti satur gaisu, ir biežāka, skābbarība var sapeļēt. Pēc tam stirpa jānoklāj ar 25—30 centimetru biezu mitra māla vai zemes kārtu.

Lai skābbarību pasargātu no sala, apsegto stirpu vēl aplāj ar 1—1,5 m biezu salmu kārtu. Ap stirpu izrok grāvišus lietuvu ūdeņu novadīšanai. Lai skābbarībā neiekļūtu zeme, dažkārt stirpu nosēd ar velēnām. Tām uzber 20—25 centimetru biezu zemes kārtu. Pat stirpā salā skābbarība stirpās nesasalst dziļi.

Baltijas kolchozos zaļās masas skābēšanai ierīko arī speciālas „virszemes tranšejas” no apakšiem un dēļiem. Zemē 1 metru dziļi divās rindās ie-

„Imanta”

Nopļauts graudaugu	98,2 proc.
Izkults graudaugu	
(no kopējās platības)	47 proc.
Ievests šķūņos graudaugu	
(no kopējās platības)	71,6 proc.
Iesēts ziemāju	88 proc.
Norakts kartupeļu	10 ha
Novākta kukuruza	100 proc.
Rudenī uzarts	35 ha

Rosīgi ražas novākšana turpinās abu komplekso brigāžu laukos. Miežu plauja jau septembrī pabeigta visā sējumu platībā. Uz šodienu čaklie laukopji pabeiguši arī kviešu, auzu un citu vasaras graudaugu kulturu plauju. Ražas novākšanā palīdzēja arī Kabiles MTS kombainieri.

Reizē ar plauju visus graudaugus steidz ievest šķūņos. Šajā darbā ikvienā bezlietus dienā tiek izmantots vairāk nekā 20 pajūgu. Pateicoties tam, īsā laikā zem jumta savesti vasarāji no vairāk nekā 200 hektaru lielas platības.

Pasreiz lauksaimniecības arteli uzsāka kartupeļu novākšana. Lai visus darbus veiktu savlaicīgi, talkā nāk arī gados vecākie kolchoznieki, kā Kārlis Freibergs, Jānis Jirgensons, Ieva Gaile un citi. Tā Lība Vilmane, kurai jau 70 gadi, šogad laukopībā izstrādājusi pāri par 200 izstrādes dienām. Šogad stipri lauku darbus traucē biežās lietuvu gāzes, taču jāsaka, ka laukopji arī maksimāli izmanto lietainās dienas. Tad parasti kuļ labību, kaltē to un tīra. Tādās dienās kuļšanu uzsāk jau reizē ar gaismu un beidz vēl vakarā. Kā pastāsta kolchoza priekšsēdētājs — trīsdesmit-tūkstošnieks Arnolds Zandmanis, tad šogad no katra sējuma hektara izkuļ pa 12—15 centneru graudu.

dzen stabus. Atstatums starp rindām ir 6—8 metri un starp stabiem — viens metrs. Stabu augstums — 2,5—3 metri. Ārpusē stabus nostiprina ar balstiem, bet iekšpusē tos apšuj ar dēļiem un apšuvuma spraugas aizpilda ar bitumenu. Zemi šādā tranšejā nolīdzina un pārklāj ar plānu salmu kārtu. Pēc tam sasmalcināto masu ber 30—50 centimetru biezām kārtām un noblīvē ar traktoru. Tranšeju apber ar zemi. Tās galos skābbarības masu vertikāli nogriež un atstāj neapsegto.

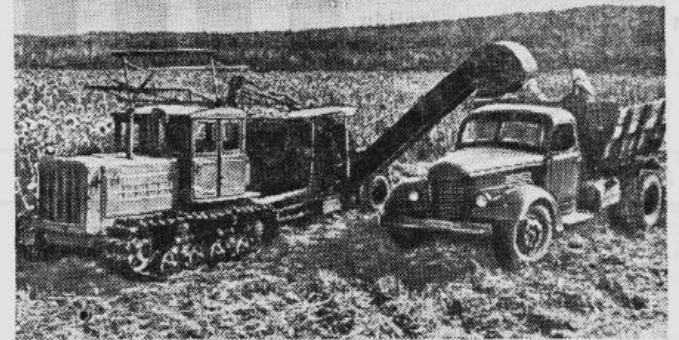
Skābēšana stirpās un „virszemes tranšejās” pēdējos gados ir izplatīta arī ārzemēs. Tā ir ērta un prasa mazāk pūļu un līdzekļu nekā skābēšana tvertnēs. Vieglāk ir arī ņemt ārā skābbarību.

Jāatzīmē, ka skābbarības „virszemes tranšejas” atklātās vietas nav ieteicams apbērt ar sāli. Sāls gan var novērst skābbarības pūšanu, taču nekavē pelējuma sēnīšu vairošanos. Nesālīta skābbarība, saskaroties ar gaisu, ātri sapūst 8—10 centimetrus dziļi. Tad izveidojas garoza, kas nēlaiz cauri gaisu un pasargā skābbarību no tālākas pūšanas un pelēšanas.

Gatavo skābbarību ņem no stirpas vienas malas. To vertikāli nogriež kārtām ar asu lāpstu vai speciālu nazi. Pēc tam atsegtu stirpas vai tranšejas daļu pārklāj ar salmu pīteni, lai pasargātu skābbarību no sala.

A. Berezovskis,
lauksaimniecības zinātņu kandidāts

Kombains skābbarības kulturu novākšanai

Attēlā: jaunais kombains darbā pie skābbarības kulturu novākšanas Sisertska rajonā.

SVERDLOVA APGABALS. Uralieši mašīnbūvētāji pagatavojuši pirmo skābbarības kulturu novācēju kombainu „SK-2,6”. Kombains var novākt kuras katras skābbarības kulturas augus līdz 50 milimetriem resnus un sagatavot no tiem skābbarības masu. Kombains 1 stundā novāc līdz 1,7 ha lielu platību, apkalpo kombainu viens cilvēks. Kombains vienas stundas laikā spēj noiet līdz 7 kilometru lielu attālumu. Izmēģinājumā kombains uzrādījis labus darba rezultātus.

SPECIALISTA PADOMS

Augsnes sagatavošana sakņaugiem rudenī

Lopbarības sakņaugi ir prasīgas kultūras, kas dod bagātīgu ražu tikai pie labas agrotehnikas. Tāpēc augsnes sagatavošanai lopbarības sakņaugiem rudenī jāpiegriež nopietna vērība. Pēc ziemāju un citu agri novācāmo priekšaugu novākšanas bija jāizdara lauka lobīšana ar diskiem, lai sekmētu sēklu nezāļu sadīgšanu. Pēc sadīgšanas nezāles iznīcina ar kultivēšanu vai vienkārši reizē ar dziļu aršanu. Pēc 2—3 nedēļām pēc lobīšanas izved organisko (vislabāk kūtsmēslus) mēslojumu un apar visā dziļumā. Kūtsmēsli sakņaugiem jādod rudenī ap 35—40 tonnās uz viena hektara un, ja iespējams, var dot vēl lielākas devas, jo tikai ar bagātīgu organisko un minerālo mēslojumu var sasniegt augstas ražas. Kūtsmēslojums jādod rudenī un jāveic lauka aršana ne vēlāk par oktobra mēnesi, jo vēlāk augsnes mēdz būt par slapjām un nav labi uzaramas.

Sakņaugiem vajadzīga dziļi irdena augsne, lai tie spētu brīvi augt garumā un resnām, tad blīvās augsnes jāpadziļina blīvā apakšējā aramkārtā. To izdara reizē ar aršanu ar apakškārtas irdinātāju, ko pieņem arklam. Jāievēro, ka sakņaugiem vajadzīga 25—30 cm dziļa irdena aramkārtā — dziļāka kā graudaugiem un citām lauku kultūrām. Atzīmējams, ka dziļi artā augsne uzkrājas vairāk mitruma, kas sakņaugiem ir ļoti vajadzīgs nākošajā gadā augšanai.

Ja sakņaugu priekšaugi ir skābbarības augi, kartupeļi un citas vēl novācamās kultūras, tad lobīšanu neizdara, bet lauku rudenī tikai dziļi uzar. Pēc izdarītiem izmēģinājumiem un novērojumiem Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijā un kolchozā „Abava” 1953.—1954. gadā, dziļāršana 25—30 cm dziļi deva lopbarības kāļu sakņu ražas par 70—100 c/ha augstākas, salīdzinot ar parasto arumu 20—22 cm dziļi.

Liela nozīme sakņaugu audzēšanā ir augsņu kalķošanai. Augsni kalķo, lai noverstu vai ieverojami samazinātu tās skābumu. Skābās augsnes nevar būt sīkstnes, kurām ir liela nozīme augsnes auglības radīšanā. Noveršot augsnes skābumu ar kalķošanu, uzlabo augsnes struktūru, tas fizikālās īpašības (caurlaidību un citas), likvidē dzelzs un alumīnija kaitīgumu (indīgumu augiem) augsnei, veicina fosforu un slāpekļa atbrīvošanos augiem vieglāk uzņemamā veidā. Stipri skābās augsnes (pH 4—5) lopbarības bietes aug vāji vai galīgi iznīkst, turpretim kāļi un turnepši ir mazāk jutīgi un tie padodas diezgan labi arī skābās augsnes. 1953. gadā Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijā izdarīja izmēģinājumu ar lopbarības sakņaugu kalķošanu ražošanas apstākļos kolchozā „Abava”, kur ieguva šādus rezultātus. No nekalķotā lauka ieguva biešu sakņu ražu 276 c/ha jeb 100 procentus. Kalķots ar 10 c/ha dedzināta kalķa deva 383 c/ha jeb 139 procentus. Tātad viena tonna uz hektara dedzināta kalķa deva 107 c/ha lopbarības biešu sakņu ražas pieauguma. Turpretim izmēģinājumā lopbarības kāļu un turnepšu kalķošanas nedeva tik krasus ražas pieaugumus. Līdzīgi rezultāti iegūti arī citos gados ar augstākām kalķu devām. Tātad lopbarības bietēm paredzētie lauki, ja tie ir skābi, noteikti jākalķo. Kalķošanu vislabāk izdarīt rudenī ar apmēram 15—30 c/ha dedzināto kalķu. Augsnes kalķojuma vajadzību un kalķa daudzumu katram biešu laukam jau tagad jānosaka MTS agroķīmiskā laboratorijā.

Ievērojot un izpildot rudens augsnes sagatavošanas prasības sakņaugiem, līdz ar to liekam pamatus drošu un augstu lopbarības sakņaugu ražu iegūšanai.

J. Ludiks,
Lejaskurzemes izmēģinājumu-selekcijas stacijas vecākais zinātniskais līdzstrādnieks

NOTEIKUMI

1956. gada Kuldīgas rajona lauksaimniecības izstādes dalībniekiem

I

Lauksaimniecības izstādes dalībnieki

Rajona lauksaimniecības izstādes dalībnieki var būt kolchozi, padomju saimniecības, MTS, kolchozu un padomju saimniecību lopkopības fermas, kolchozu, padomju saimniecību un MTS brigades, posmi, ražošanas nozares, zinātniski pētnieciskās iestādes, starprajonu šķirnes zirgu trenpunktus, pienotavas, rajona rūpniecības uzņēmumi, MTS veterināri, palīgsaimniecības, kokaudzētavas, pilsētas dārzniecība, ciemu padomes, laukopības, lopkopības, sakņkopības, dārzkopības, celtniecības, meliorācijas un citu nozaru pirmrindnieki, traktoristi, kombainieri, traktoru brigāžu brigādi, skolu jaunie naturalisti, un citi, kas 1956. gadā guvuši augstus sasniegumus lopkopības attīstībā, augstu ražu ieguvē laukopībā, traktoru un kombainu izmantošanā, celtniecībā un meliorācijā, kā arī uzņemto socialistiskās sacensības saistību izpildē.

II

Dalībnieku izraudzīšanas noteikumi

Rajona lauksaimniecības izstādē var piedalīties: kolchozi, padomju saimniecības un citas valsts saimniecības, kas sasniegušas lauksaimniecības kultūru ražu ne mazāku par plānā noteikto no visas attiecīgo kultūru sējumu platības, un kas izpildījušas plānu piena izslaukumā, izpildījušas labības, gaļas un piena piegādes plānus pirmstadijā. Tāpat var piedalīties kolchozu un valsts saimniecību brigades un posmi, kas brigādēm vai posmiem piesaistītajās platībās sasnieguši ražu, ne mazāku par plānoto.

Teļu audzēšanā — kolchozi, kas no katrām 100 govīm un grūsnām telēm ieguvuši 85 teļus.

Piena izslaukumā — kolchozi, kas ieguvuši uz katrām 100 ha saimnieciski izmantojamās zemes ne mazāk kā 150 cmt piena vai caurmērā no katras govīs izslaukušī ne mazāk kā 1750 litrus piena gadā; valsts saimniecības, kas uz katrām 100 ha aramzemes, plāvu un ganību ieguvušas pienu un cūkgaļu (dzīvsvārā) plānotos daudzumos.

Aitkopībā — kolchozi, kas no 100 aitām ieguvuši 100 jērus un nocirpuši gadā caurmērā uz 100 ha saimnieciski izmantojamās zemes plānoto vilnas daudzumu.

Gaļas ieguvē — kolchozi, kas gada laikā ieguvuši uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 19 cmt gaļas vai uz katrām 100 aramzemes ieguvuši ne mazāk kā 17 cmt cūkgaļas.

Sivēnu audzēšanā — kolchozi, kas no katras sivēnmātes, vecākas par 9 mēnešiem,

saglabājuši caurmērā pa 12 sivēniem.

Putnkopībā — kolchozi, kas no katras dējējvistas ieguvuši 100 olu vismaz no 300 dējējvistām.

Zivkopībā — kolchozi, kas no katra hektara dīķu platības ieguvuši ne mazāk par 3 cmt zivju.

Dārzu audzēšanā — kolchozi, kas par 10 procentiem pārsnieguši attiecīgajai kultūrai plānā paredzētās ražas.

Izstādē var piedalīties kolchozi un padomju saimniecības, kas labi organizējušas lopu turēšanu aplokos, ieviesuši augu sekas, ierīkojuši kultivētās plāvas un ganības, veikuši augsnes kalpošanu, pakaišu kūdras un kūdras kompostu sagatavošanu, audzējuši lupinu sēklai un zaļmēslojumam, labi nostādījuši sēklaudzēšanu, izpildījuši kolchoznieku apmācības plānus 3-gadīgajos agrozootehniskajos kursos utt.

Traktoru brigades — traktoristi, kas līdz izstādes atklāšanai izpildījuši gada plānu, ekonomējuši degvielas, remonta līdzekļus, darbus veikuši labā darba kvalitātē un labi saglabājuši tehniku.

Celtniecībā — kolchozi un brigades, kas izpildījuši celtniecības plānu noteiktajā termiņā un labā kvalitātē.

Mežsaimniecībā — mežsaimniecība un mežniecības, kas triju ceturksņu plānu izpildījušas vismaz par 100 procentiem un samazinājuši plānoto pašizmaksu.

Vietējā rūpniecībā — rajona rūpniecības uzņēmumi un atsevišķi ražošanas cehi, kas ražošanas triju ceturksņu plānu izpildījuši vismaz par 100 procentiem.

Slaucējas - lopkopes, kuras saņēmušas un saglabājušas līdz 15 dienu vecumam no visām gada slaukumā bijušām govīm un grūsnām telēm ne mazāk par 90 procentiem dzīvu teļu, sasniegušas no apkopamo govju grupas vidēji ne mazāk kā 2000 litru piena no govīs un nodrošinājušas govju un lecināšanas vecumu sasniegušu teļu lecināšanas plānu 100 procentu izpildi.

Teļu kopējas, kas nodrošinājušas no 20 dienu līdz 6 mēnešu vecu teļu simtprocentīgu saglabāšanu un panākušas šajā laikā vidējo diennakts dzīvsvāra pieaugumu par 600 gramiem.

Liellopu gani, kuri nodrošinājuši ganāmpulka simtprocentīgu aplecināšanu un sasnieguši augstus izslaukumus.

Aitu kopējas, kuras pārsniegušas vilnas nocirpuma gada plānu, ieguvušas un saglabājušas līdz 5 mēnešiem no katrām 10 aitām mātēm 10 jērus.

Cūku kopējas, kuras ieguvušas un saglabājušas no katras vaislas cūkas vismaz 16 sivēnu un saglabājušas dzīvas visas viņu kopšanā nodotās cūkas.

Nobarojamo cūku kopējas, kas ieguvušas vidējo dzīvsvāra pieaugumu diennak-

tī ne mazāku par 400 gramiem.

Putnu kopējas, kuras no dējējvistas ieguvušas vismaz 100 olas gadā pie dējējvistu skaita, ne mazāka par 300 vistām.

Cāļu kopējas, kuras saglabājušas ne mazāk kā 90 procentus visu viņu kopšanā nodoto cāļu.

Sudrablapsu kopēji, kuri no katras lapsu mātes ieguvuši vismaz 6 mazulīšus.

Biškopji, kuri no katras bišu saimes ieguvuši 20 kg medus.

Izstādē var piedalīties valsts un kolchozu mākslīgās apsēkšanas punkti, kas no to apsēklotām govīm panākuši 90 procentu grūsnību.

III

Eksponāti lopkopībā

Eksponāti lopkopībā var būt govīs (no kolchoziem) ar izslaukumu, ne mazāku par 3000 litriem, bet no padomju saimniecībām un citām valsts saimniecībām — 4000 l piena laktacijas un ja attiecīgajā govju grupā ir izpildīts piena izslaukuma plāns 1956. saimniecības gadā;

vaislas cūkas, kuras devušas gadā vismaz 20 turēšanai derīgu sivēnu;

aitas ar nocirpumu vismaz 3 kg vilnas gadā, un kas pēdējos divos gados atnesušas ne mazāk par 3 jēriem;

jaunlopi, kuru standarts nav zemāks par I klasi;

augstvērtīgi šķirnes vaislinieki, kas līdz 1. oktobrim simtprocentīgi izpildījuši lecināšanas plānu.

Eksponāti zirgkopībā var būt vaislas ērzēji, kuri ieskaitīti lecināšanas tīklā atbilstoši VCG (valsts ciltsgrāmatas) standartā prasībām, vecāki par 3 gadiem, ne zemāk kā 3 pakāpes — elite vai I. klases, un tekošajā gadā izpildījuši lecināšanas plānu.

Ķēves, vecākas par 3 gadiem, ne mazāk kā I. pakāpes vai I. klases, atbilstošas VCG standartā prasībām ar zīdāmiem kumeliem, ja tās devušas pēcnācējus ne zemāk par I. klasi un 1956. gadā ir aplecinātas.

IV

Izstādes dalībnieku izvirzīšanas un apstiprināšanas kārtība

MTS, valsts saimniecības, kokaudzētavas, pilsētas dārzniecība, palīgsaimniecības, rūpniecības u. c. uzņēmumi utt., lauksaimniecības pirmrindnieki un speciālisti, kuri sasnieguši ne mazākus darba rezultātus, kādi uzrādīti noteikumos un vēlas piedalīties izstādē, iesniedz rajona lauksaimniecības izstādes komisijas priekšsēdētājam adresētos pieteikumus līdz šā gada 20. oktobrim, uzrādot tajos visus savus panākumus ar agrozoove-

terināro darbinieku atsaucsmi, kuriem uz vietas jāpārbauda iesniegumā uzrādītie rezultāti.

Rajona lauksaimniecības izstādes komitejai ir tiesības atsevišķos gadījumos atļaut piedalīties rajona lauksaimniecības izstādē ar zemākiem ražības rādītājiem un platībām,

nekā paredzēts noteikumos. Rajona izstādes komiteja apstiprina rajona lauksaimniecības dalībniekus un ieraksta viņus rajona lauksaimniecības izstādes dalībnieku grāmatā.

Rajona lauksaimniecības izstādes komisija

Ražošanas apspriedes pilsētas rūpniecības uzņēmumos

Regulāri rīkotām ražošanas apspriedēm rūpniecības uzņēmumos piekrit ļoti liela loma ražošanas plānu un uzdevumu realizācijā.

Ievērojamu uzmanību ražošanas apspriežu sagatavošanai un tās izvešanai velta MRS administrācija, partijas un arodorganizācijas. Šeit parasti katrā mežu izstrādāšanas punktā un katrā cehā regulāri notiek ražošanas apspriedes. Administrācija izvirzījusi cilvēkus, kuri labi pārzina ražošanu — tehniskos sekretārus apspriežu gaitu protokolu izstrādāšanai, kuri arī izdara priekšlikumu uzskaiti. Ražošanas apspriedēs paši strādnieki ierosinājuši daudz priekšlikumu, kas veicina ražošanas plānu ātrāku un labāku izpildi. Ēdoles meža izstrādāšanas punkta inženieris b. Lozdiņš ierosināja mechanizēt smago roku darbu — zaru atciršanu no koku stumbriem, atvietojojot ar elektrisko zaru cirtēju R-1. Priekšlikumu atbalstīja komunisti b. Dadzītis un mechanizācijas priekšlikums bija ieviests ražošanas procesā, kas deva lielu efektu. Partijas organizācija, apsvērusi Ēdoles meža izstrādāšanas punkta panākumus, ierosināja administrācijai minēto pasākumu, sākot ar šā gada 1. oktobri, ieviest arī citos meža izstrādāšanas punktos.

Ir arī savi trūkumi Mežrūpniecības ražošanas apspriedēs. Ne vienmēr iesniegtie racionalizācijas priekšlikumi tiek laikā izskatīti un tā aizkavējas to realizācija (b. Akmentīņa priekšlikums par zāģu asināšanu).

Pēdējā laikā ražošanas apspriedes tiek regulāri organizētas rajona rūpniecības kombinātā, kurās piedalās arī partijas un arodorganizācijas biedri. Ierosinājumi tiek uzskatīti un realizēti. Cechos ražošanas apspriedes notiek neregulāri, ierosinājumi un priekšlikumi netiek uzskatīti, pašas apspriedes norit pasīvi.

Biežāk ražošanas apspriedes sāk organizēt ATK № 7.

Maz vēribas ražošanas apspriedēm pievērs fabrikas „Vulkans” arodorganizācija un administrācija. Fabrikas partijas organizācija neizmanto savas tiesības un nekontrolē fabrikas ražošanas cehus, tāpēc šogad galdnieku cehā nav notikusi neviena ražošanas apspriede. Šeit rīkotās ražošanas apspriedes norit zemā līmenī, tās ir vienpusīgas. Šo ražošanas apspriežu darba kārtība parasti ir viena un tā pati: ceha darbs tekošā mēnesī un nākošā mēneša uzdevumi. Un tas atkārtojas katru mēnesi. Dabīgi, ka par tādām ražošanas apspriedēm strādniekiem maz intereses un tie nekādu aktivitāti neparāda.

„Vulkana” plaša patērēja ceha strādnieki vēl šā gada marta mēnesī ierosināja uzcelt pie ceha piebūvi, bet vai tas tiks izdarīts vai ne, līdz šim laikam vēl strādnieki nezina. „Vulkana” partijas organizācija nekontrolē vietējās komitejas priekšsēdētāja b. Skudzes darbību, tāpat arī administrācijas darbu un tāpēc arī palicis neizpildīts kolektīvā līguma 14. pants, kur teikts, ka ražošanas apspriedes jāriko regulāri, un tāpēc šeit nav nekādas uzskaites par racionalizācijas priekšlikumiem.

Bet Kuldīgas tūku fabrikas cehos vispārīgi nenotiek ražošanas apspriedes. Fabrikas komiteja gan diezgan bieži uzklausu kulturmāsu darba komitejas atskaites. Fabrikas administrācija un partijas organizācija nesniedz palīdzību fabrikas komitejai ražošanas apspriežu organizēšanā. Arī komjaunieši ražošanas apspriedēs maz piedalās.

Lai paceltu ražošanas sapulču nozīmi uzņēmumos, nepieciešams tās regulāri rīkot, apspriežu darba kārtību organizēt vispusīgi, tad arī viņi aktīvi piedalīsies strādnieki un tas veicinās sestās piecgades uzdevumu ātrāku izpildīšanu.

A. Jabločkina

Kuibiševas apgabals nodos valstij 47 miljonus pudu labības

Kuibiševas apgabalā graudaugu kultūru novākšana tuvojas beigām. Kolchozi un padomju saimniecības izpildījuši labības sagādes plānu, nodēvuši un pārdevuši valstij 40 900 tūkstoš pudu labības — pāri par pusotreiz vairāk nekā pērn.

Apsvēruši savas iespējas,

apgabala kolchozi un padomju saimniecības nolēmuši nodot vēl vairāk nekā sešus miljonus pudu graudu. Tādējādi šogad apgabals sabērs valsts klētīs 47 miljonus pudu labības.

(TASS)

Kā realizēta obligatā izglītība mūsu skolā

Obligatās izglītības realizēšana — svarīgs valstisks uzdevums, ko veic mūsu rajona plašā skolotāju saime. Par skolēnu pareizu uzskaiti galvenokārt atbild pilsētā namu pārvaldes, bet laukos ciemu padomes un skolēnu vecāki. Šogad mūsu skolai nācās pārliecināties, ka ārpus skolas paliek skolēni, kurus namu pārvaldes nav ierakstījušas māju grāmatās, un kurus vecāki neļaiž skolā, bet izmanto mājsaimniecības darbos, kā, piemēram, Eini Freibergu no Sarkanarmijas ielas № 2/4 un citus.

Pēc visu vajadzīgo datu savākšanas pirmās septembra dienās iesaistījām skolā visus mūsu mikrorajona bērnus, pateicoties obligatās izglītības fondam. No šī fonda līdzekļiem tika apgādāti ar apaviem, apģērbu un brīvu uzturu vairāki skolēni. Skolotāju turpmākais uzdevums ir paturēt visus skolēnus skolā līdz mācību gada beigām, novēršot visus neattaisnotos kavējumus. Daļa skolēnu vecāku vēl nesaprot, ka katra kavēta mācību stunda rada robus skolēnu zināšanās, tāpēc Vilnis Grinbergs un Zigfrīds Sprogis no kolchoza „Abava” var apmeklēt skolu pāris dienas nedēļā, bet kinoizrādes „Blakās” drīkst apmeklēt regulāri un klaiņot gar Ventmaļu. Skolnieks Lūdis Leitāns no kolchoza „Socialisma ceļš” veselu nedēļu kavēja skolu, jo vecāki to nodarbināja mājas darbos, bet grupa šī paša kolchoza skolēnu bērnu gadījumu dēļ skolā

ieradās pēc trim dienām ar 2—3 stundu nokavējumu. Tas pats notika ar šo skolēnu grupu pagājušo svētdienā, kad tika svinētas „iesvētības” un skolēni ieradās ar trīsdienu nokavēšanos skolā. Kādu apziņumumu vecāki audzinā savos bērnos ar šādu rīcību? Vai nav kolchoza valdes (priekšsēdētāja b. Fridrichsone) un ciemu padomes pienākums palīdzēt skolai, jo katru skolēnu kavēšanas gadījumu tiek ziņots?

Skola nespēj sekmīgi realizēt obligato izglītību, ja iestādes pieņem darbā skolu nepabeigušos jauniešus. Šoruden skolā vairs nemācās 15 gadu vecumu sasniegušie Igors Gūtmanis no Kuldīgas pilsētas, Šķonis un Langfangs no kolchoza „Kopdarbība”, brāji Flesneri no Mičurina vārdā nosauktā kolchoza, Šneideris un Murnieks no kolchoza „Komunars”.

Šo jauniešu vecāki neredz mūsu nākotnes perspektīvas, kad pienāks brīdis un viņiem būs jānožēlo aiziešana no skolas.

Cilvēki, kas pārtrauc mācīties, apstāst savā garīgā attīstībā. Tos skaisti pasaka ķīniešu parunā: „Mācīties ir tas pats kā airēt pret straumi: tikko pārstāsi — tevi dzen atpakaļ”.

Mēs vēlētos, kaut šogad mūsu skolēni saprastu, ka jābeidz ne tikvien septiņgadīgā, bet arī vidusskola, lai kļūtu par pilnvērtīgiem pilsoņiem.

M. Flesnere,
Kuldīgas 2. septiņgadīgās skolas direktore

PA MŪSU LAIKRAKSTA MATERIĀLU PĒDĀM

Nekārtības novērsis

Kuldīgas rajona veselības aizsardzības nodaļa redakcijai ziņo, ka laikrakstā № 106 ievietotais kritiskais raksts atbilst īstenībai un ka pašreiz rajona slimnīcas teritorijā esošā iela ir nobruģēta un zemākās vietas pielīdzinātas ar granti. Pēc remonta nolikta-

vās tiks notīrīts arī pārējais slimnīcas pagals. Žogs gar puķu dobēm salabots. Pašreiz tiek krāsots ķirurģijas korpuss un līdz ar to tiks likvidēti nepareizais uzraksts.

1957. gadā slimnīcas teritorijā tiks ierīkots jauns apstādījums.

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(19. turpinājums)

— Bet ar mums nenorēķinājās, biedri direktor, — piecēlās kāds traktorists. Kolchoza „Ausma”. Tur dod bojātus kviešus, tādus, ko vistas negribēs lāgā knābāt, mēs negrēķinām. No kombainiem atdevām labus kviešus, bet ka kolchoznieki viņus sapūdēja kaudzēs kulšanas vietās — vai mēs vainīgi? Lai pašiem nem sapelējušos uz izstrādes dienām, bet mums dod labus.

— Pagaidi, Selichov, — Marja Sergejeva viņu apstādīnāja. — Nepārtrauc. Pienāks arī jūsu kārtā.

— Tātad pareizi aprēķināji, Andrej Iljič? — turpināja Dolgušins. — Sēju vari pabeigt sešas dienas... Aprēķināji — un klusē. Bet ražošanas uzdevums — astoņas dienas. Iznāk dubultā grāmatvedība. Tas nav labi. Sēdies taču, kāpēc tu stāvi. Rūpniecībā par rezervju slēpšanu draugus vadītājus vis neslavē... Nu, bet tu, Ignat Sergejevič? — Dolgušins paskatījās uz brigadieru Zaļevu, kas strādāja kolchoza „Ausma”. Tas piecēlās no soļa. — Sēdi, sēdi! Arī uzņemties saistības?

— Uzņemos. — Cik dienās? — Lāgā neatceros. Biedrs Holodovs pierakstīja...

Traktoristi sāka smieties.

— Lūk, tas ir varen! Uzņemties saistības un pats neatceros, cik dienās!

Zaļevs drūmi paskatījās uz traktoristiem.

— Par ko girdzat? Tāpēc neatceros, ka tā ir tikai tukša papīru smērēšana. Kaut sešas, kaut septiņas dienas — vienlīga neizpildīsim. Kur nu mums ievērot termiņus! Pūsmēnesi ķēpāsimies ar graudaugiem; ja vēl lietus dienas pagadīsies, tad ir visu mēnesi.

— Kāpēc tad MTS brigadierim tāds panisks noskaņojums? — Dolgušins savilka pieri. — Mūsu spēkos taču ir novilcināt vai saīsināt sējas termiņus.

— Esmu jau nācis pie skaidribas, ka tā vis nav.

Zaļevs tomēr piecēlās. Tā bija ērtāk runāt.

— Lūk, mums, traktoristiem, uzliek visu atbildību par ražu. Sak, jūsu rokās tehnika, jūs esat mehanizatori, visus galvenos darbus padarāt ar savām

Aiz robežas

Rasistu aktivitāte Amerikas Savienotajās Valstīs

Pēdējās dienās Amerikas Savienotajās Valstīs vērojams jauns rasistu aktivitātes vilnis. Rasistiskie elementi, mēģinādami nepieļaut nēģeru segregācijas atcelšanu amerikāņu skolās, lieto vardarbību.

Šajās dienās Mobilā (Alabamas štats) apmēram 100 cilvēku liels kuklusklaniešu pūlis sadedzināja krustu pie kādas baltas sievietes mājas, jo viņa mēģināja panākt, lai kāds nēģeru bērns tiktu uzņemts baltu bērnu skolā. Šīs pilsētiņas rasistu nelietīgā rīcība piespieda kādu nēģeri kopā ar septiņiem ģimenes locekļiem vājšānu dēļ pamest savu māju.

Montisello (Floridas štats) vietējie varas orgāni, pakļaudamies rasistu spiedienam, atteikušies no darba kādu baltu sievieti par to, ka viņa brokastojusi kopā ar nēģerieti.

29. septembrī Klintonā (Tenesijas štats) nēģeru skolēnu māju rajonā spridzināts dinamīts. Oficiālie pārstāvji izteikušies, ka sprādzienam nolūks bijis liebidēt nēģeru ģimenes, kuru bērni apmeklē baltu bērnu skolu.

Rietumvalstu cerības nav piepildījušas

Eģiptes laikraksti norāda, ka Suecas kanāla eģiptiešu administrācijas panākumi sagrāvuši Rietumvalstu cerības, ka, atsaucot no Suecas kanāla ločus, kas nav eģiptiešu, kuģošana kanālā tiks paralizēta. Pretēji šīm cerībām, kuģošana kanālā noris normāli, un kuģu skaits, salīdzinot ar periodu pirms nacionalizācijas, nav samazinājies.

Francijā trūkst skolotāju un skolu telpu

1. oktobrī Francijā sākās jaunais mācību gads. Šogad skolā jālerodas 7 miljoniem bērnu.

Laikrakstī norāda, ka Francijā trūkst 18 tūkstoš skolotāju, tāpēc klasēs būs ievērojami vairāki skolēni, nekā paredzēts normā. Nepietiek arī skolu ēku. Parizē vien bija paredzēts līdz 1. oktobrim izbūvēt 350 jaunas klašu telpas, taču šis uzdevums nav veikts pat par 50 procentiem. Trūkst telpu arī arodskolām un tehniskajām mācību iestādēm, tāpēc 50 tūkstoši jauniešu lūgumi, uzņemti viņus arodskolās, noraidīti.

(TASS)

KINO

„Tikšanās ar laimi”

Tālā eģiptiešu ciematā dzīvoja skaista meitene Ehsana. Viņas sirds bija milas pilna, tā tiecās uz ārstu Mamduhu, taču ārsts nemaz neievēroja meiteni, jo uzskatīja, ka tā vēl ir bērns. Reiz svētku vakarā Mamduhs ieraudzīja meiteni košā tērpā un bija izbrīnījies: kā gan viņš līdz šim nebija pamanījis, ka meitene ir skaista. Tajā vakarā Mamduhs teica Ehsanai daudz maigu un mīlu vārdus, un viņa tam noticēja, noticēja tā solījumiem un zvērestiem...

Drīz pēc tam doktors Mamduhs aizbrauca uz ārzemēm. Ehsana bija izmisumā — viņa taču gaidīja bērnu! Šausmas pārņēma Ehsanu, kad par to uzzināja viņas tēvs un noraidītais līgavainis Hamdāns. Pēc veciem bargajiem Eģiptes likumiem tēvam savām pašā rokām bija jānogalina meita, kas apkaunojusi ģimeni. Ehsanai izdevās paglābties no tēva un aizbraukt uz Kairu. Bet kas gan lai palīdzētu vientuļai meitenei svešā nepazīstamā pilsētā? Novārgusi, zaudējusi pēdējos spēkus, Ehsana paglābās kādā Kairas ielā.

Viņa pamodās tirā, gaišā istabā. Izrādījās, ka meiteni te atvedis pilsētas slimnīcas galvenais ārsts, labsirdīgs un atsaucīgs cilvēks. Viņš deva Ehsanai pajumti un palīdzēja viņai sākt jaunu dzīvi.

Ehsana strādāja kā medicīniskā māsa. Viņas meitiņa — tumsācinā sproggalve Leila — izauga par jautru un piemīlīgu bērnu. Tomēr Ehsana nejutās laimīga — viņa nespēja aizmirst doktoru Mamduhu. Pagāja pieci gadi. Mamduhs atgriezās dzimtenē. Viņš atkal satika Ehsanu, taču nepazīna to. Viņam iepatikās šī vien-

kāršā, atturīgā sieviete. Mamduhs tikās ar Ehsanu arvien biežāk, viņu attiecībās raisījās maigums, un beidzot pienāca diena, par kuru tik ilgi bija sapņojusi Ehsana: Mamduhs baidināja viņu...

Ehsana nezināja, kā todien viņas tēvs un Hamdāns, kas jau sen bija viņu meklējuši, ieraušies tās dzīvoklī un sarunājas ar Leilu. Meitenīte mīļi noskūpstā sirmgalvi, viņai liels prieks redzēt savu vecācību, bet sirmgalvja seja paliek sastingusi, tikai acis pauž viņa dziļās ciešanas. Viņš nevar apmierot mazmeitu — viņš taču ieradies nonāvēt tās mātīti... Leila nejaus draudošās briesmas, viņa bezrūpīgi smaida arī tad, kad Hamdāna rokā pazib revolveris...

Negaidot istabā ienāk Ehsana. Bailēs un izbrīnā viņa paliek stāvam durvis, Hamdāns lēni paceļ revolveri, tēmēdams sievietei sirdi... nospiež ieroča mēlīti... atskan šāviens... bet pēdējā mirklī vecais tēvs aizsedz meitu no slepkavas lodes...

Ehsana nokrīt ceļos pie tēva nedzīvājam miesam. „Tēvs, piedod man”, — viņa čukst. Taču liktenis to žēlo. Sirmgalvis paver acis, smaida rotā viņa lūpas. Viņš ir tikai ievainots, par laimi bez dzīvības briesmām.

... Pēc dažām dienām sirmgalvim jau atļauts piecelties no slimnīcas gultas. Jautri smejas Leila, sēdēdama vectēvam uz ceļiem. Smaidīdams nebēdīgo meiteni vēro Mamduhs. Tam blakus stāv Ehsana, un viņas acis skaidrāk par vārdiem stāsta, ka beidzot viņa atradusi savu laimi!

6. un 7. oktobrī šo filmu varēsīm noskatīties kinoteātrī „Komjaunietis”.

vēst vārtījās. Pēc uztura skrējām uz mājām pa divdesmit kilometriem. Vai atkal uzgādā lietus, pūšiem nav kur izžavēties, izklist pa mājām. Otrā dienā no rīta laiks labs, saulains, varētu laist mašīnas darbā, bet viņi tikai uz pusdienas laiku salasās brigādē. Cik mums ne no šā ne no tā nepazuda dārgā laika! Un šogad arī, Christofor Danilič, nekādu pārmaiņu, salīdzinot ar pērn, nemana. Atkal tie paši laukkopības brigadieru, kandžas tecinātāji, slastī, kuri visu vasaru zem stiprām kārtis spēlēja. Tātad atkal sildīsimies saulītē bez piekabinātājiem un bez degvielām. Jaunais priekšsēdētājs arī tur — ne cepts, ne vārīts. Nemaz nav labāks par veco. Tas bija neizglītots un dzērājs, bet tad vismaz kolchoznieki viņu redzēja uz lauka, kaut arī bija apnicis kā rūgta nāve, šad tad paklaigāja uz ļaudīm. Bet šis trīs reizes nedēļā brauc pie sieveles uz Troicku, parādās kolchozā kā jauns mēness uz stundu — un pazūd. Un kādēļ isti šito Bivalichu vajadzēja sūtīt par kolchoza priekšsēdētāju? Tur laudis spriež tā, ka Bivalichs nav ticis galā ar darbu rajonā un ar viņu izdarījuši It kā pēdējo mēģinājumu. Vai viņš vispār der par atbildīgu darbinieku? It kā izmēģinājums taisa. Protams, nenāk jau par sliktu tādi izmēģinājumi, varbūt viņu vajag pārbaudīt tā, lai velti nevalkātu partijas bijeti, bet tas taču tomēr atsaucas, uz kolchozu! Laiks taču iet! Lūk, viņš tur ir jau ceturto mēnesi, pavasaris deguna gulta — un nekas nav pavirzījies uz priekšu. Ja taisnība, ka rajona organizācijas gribēja viņu pārbaudīt, kas

viņš par komunistu, tad jau laiks ar viņu izbeigt. Viss skaidrs. Un meklēt, kamēr nav par vēlu, citu priekšsēdētāju... Tur ir viens cilvēks, partijas biedrs, — paceltu kolchozu, dotu tikai viņam rokās tiesības!

— Kas? — Dolgušins ar interesi jautāja. — Es tur vienu otru no komunistiem pazīstu.

— Artjuchins, Filips Kasjanīcs. Neesat ievērojuši? Tāds vecuks ar bārdu, acenēs, bet vēl stiprs. Seši bērni, mazākajam pusgads. Pašlaik viņš tur vienkārtā darbā amatniekos — talsa toverus, labo spalpus, Vispār — cilvēks ar galvu. Mēģināja cīnīties ar to bandu, kas nodzer kolchozu — tad arī viņam iztāsija numuru. Naktī aizdegās teju kūts — Filips Kasjanīcs toreiz bija fermas pārzinis — ne krāsni todiem kurināja, ne barību vārija, bet aizdegās. Daudz teļu aizgāja bojā, un ēka nodega. Atbrauca komisija, noskaidroja, ka viņam tur nav bijis nekāds ugunsdzēsības inventārs, — piesprieda, vispār, viņam tiesā cik tur tūkstosus — daudz, līdz šim laikam atmaksā kolchozā. Un viņš atkal nenokāra degunu, vēl uzrakstīja vēstuli uz Maskavu. Visu aprakstīja, kas pie viņiem kolchozā notiek. Bet tiem bandītiem Orechovas pastā bija draugelis, varbūt nogrāba to vēstuli, un tā uz Maskavu neaizgāja. Pēc kādām dienām brauc kolchoznieki mājās no lauka, klausvē Artjuchinam pie vārtiem:

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons

Kuldīgas rajona slimnīcā steidzīgi vajadzīgas veļas mazgātājas pastāvīgam darbam.